

Gare de Lyon

Σα σφαίρα που ξαστόχησε μα υπήρξε
στη gare de Lyon θα μ' αποχαιρετήσεις
θα μου στραβώσεις το μπερέ και θα με ντύσεις
μ' οριεντάλ μπαλέτο κι αναμνήσεις

Θ' αγκομαχά το τρένο για ν' ανέβω
για μια στιγμή, θα με διεκδικείτε
κι ύστερα θα διαλέξω να σε χάσω
όταν μου πουν «μαμζέλ, πρέπει να μείτε..»

Στα βιαστικά θα μου φορέσεις μια καρφίτσα
κι εγώ με βούλα από φιλί θα σε σφραγίσω
θα κάτσω πλάι σε κάποιον που κοιμάται
δίχως να στρέψω να κοιτάξω πίσω

Θα 'ρθει η στιγμή να πάρω το ποτό μου
και θα το πιώ με brownie καραμέλα
όπως εκείνο το Σαββάτο στη Μονμάρτη
που σ' είχε ζωγραφίσει η Estella

Είχα κι εγώ κάποτε μία αγάπη
που ήταν το τέρμα κι ο προορισμός μου
σε κάθε γη, με κάθε ευκαιρία
μου θύμιζε ποιος είναι ο εαυτός μου

...να τι θα λέω σαν φύγουνε τα χρόνια
σαν ξεθυμάνει το αίμα απ' το μελάι
σαν σκεπαστούν οι στίχοι απ' τα χιόνια
και σφίξω την καρδιά πριν ν' ανασάνει.